

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Institutiones Theologiæ Mysticæ, Seu Facilem & practicum modum
Exercitia Spiritualia S.P. Ignatii Loyolae per octiduum faciendi - item
triduanam recollectionem fructosè instituendi complectens, Et
Sacerdotibus Præcipuè, aut de Sacerdotali Statu suscipiendo
deliberantibus accomodata, Una cum ...

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1680

Consideratio de pace animi procuranda.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48834](#)

versatus, somno languoris potissimum vita sua partem impedit.

Considera III. Cum in tua potestate sit efficere, ut lumine istud fidei animo tuo oriatur, an non aequissimum sit, si quam celerimè illud oriri facias, caveasque, ne deinceps unquam occidat tibi, sed dictos effectus constantissime producat. Colloq. ad B. V, quæ in fide semper constans manxit.

Punctum III.

Considera II. Quibus mediis efficere possis, ut supra scriptam fidei virtutem tantorum bonorum radicem, sine insigni quodam augmento obtineas. Præter aliam maximè conducere arbitror. Primum est, ut saepius hanc virtutem à Deo petas, clamésque cum Apostolis; *Dominus adauge nobis fidem.* Secundum est, ut saepius pro meditationum prædictas quatuor veritates eligas, & eam vivi & efficaciam bene apprehendere coneris. Tertium est, in ipsa praxi frequenter has veritates adhibeas, ad actiones tuas ordinandas, v. g. si actionem periculosa suscipis, prius actum fidei de praesentia Dei elicias; si cum proximo agendum est, prius tibi imagineris Christum à te illam actionem, velut sibi exhibendam exigere; proderit ad hunc finem etiam particularē per aliquod tempus usurpare.

Considera II. Quam salutaria simul & facilita sit hanc media ad insignem profectum in dictæ virtutis studio fundendum.

Considera III. Quomodo tu hactenus ea adhibueris, certè adhibere deinceps velis. Colloq. ad Christum, Deum Patrem, &c.

Pro tertia Die.

CONSIDERATIO

PRO PACE ANIMI PROCURANDA

Punctum I.

Perpende I. In quo consistat vera pax animi, id ut cognitas, scito duplicem esse pacem animi, veram scilicet, & fa-

sum. De falsa Thomas de Kemp. l. 3. c. 25. locutus est, dum dixit: Non existimes, te veram pacem invenisse; si nullam inferis gravitatem, nec tunc totum esse bonum, si neminem patet adversarium, nec hoc esse perfectum, si cuncta sunt secundum affectum tuum: neque tunc aliquid magni te ferre reputes, aut specialiter dilectum existimes, si in magna fætis devotione, atque dulcedine &c. De vera pace locuti Angeli Lucæ 2. dum ecclinerunt: Et in terra pax hominum bona voluntatis; item Christus Joan. 14. dicens: Pax relinquo vobis, pacem meam do vobis, non quomodo muniamur, ego do vobis: Confistit ergo hæc pax in eo, ut animus nullo inordinato affectu, aut passione, qui sunt quasi hostes animæ tuæ, turbetur.

Punctum II.

Perpende II. A quibus rebus vel affectibus pax animi tui lastenus fuerit turbata, & quomodo occurrerentur sit; ni fallor, invenies, quatuor præcipue rebus esse turbatam. Prima est *culpa mordens*, ob quam inordinatè angebaris. Occurre 1. recordando, Deum, si ex fragilitate corrucas, compati potius, quâm indignari, sicut solet Mater, quando Filiu ex morbo convalescentem relabi videt: 2. Sequere morem B. Aloysij, qui, si deliquisse se aliquid cognoscebat, non nimia tristitia contrahebat animum, sed semel ad Dei pedes abjiciens, sequè confessione expiatum decernens, animoque dolens acquiescebat, dicere etiam solitus, nimium de levibus & quotidianis erratis affligi, indicium esse hominis semet ignorantis, qui enim se nōrit, non posse esse ne scium, hortum suum tribulorum, ac spinarum suapè spontè feracem esse. 3. Imitare pueros generosæ indolis, qui à fortiori prostrati mox surgunt, & audacius contra eum insurgunt, non sine recreatione & voluptate insigni aspicientium, licet denuò prosterantur.

Secunda res pacem turbans est, *cura pungens*, maximè ex negotijs aut officijs contracta; Occurre 1. & S. Ignatium imitare, qui noctu ante somnum negotia sequentis diei ordinabat; hinc valde pacificè eademi postero die transigebat; 2. Non plura negotia suscipe, quâm spectatis viribus commode perficere possis. 3. Præsentis negotio totum te impende

pende, occinens tibi vetus illud: *Hoc agit: sic præmio
rum te operum nunquam pænitentibus, & de futuris bene spo-
randum erit.* 4. Ceterò tibi persuade, fieri quidem posse, ut
negotium suscepsum tuo aliorumque gustui contrarium erit
tum sortiatur, nunquam tamen fieri posse, ut DEO non pos-
betur, si, quod in tuis fuerit viribus egeris.

Tertia est affectio vigens, ut S. Jacobus c. 4. moneret dicere:
*Vnde bella & lites in Vobis? nunquid hinc ex concupi-
siis, qua militant in membris vestris?* Ergo occurre 1. af-
fectum tuum totum in DEUM transferendo, qui si omnia
in DEO possidebis, desinēsque alia extra DEUM concupi-
re, & malè habere. 2. Bene perpende, quod sapientius
Iacobus de Kemp. l. 3. c. 27. advertit, dicens: *Iuvat non qui-
bet res adepta, vel multiplicata exterius, sed potius con-
cepta, & decisa ex corde radicitus.* Ergo tene breve &
summatum Verbum, dimittit omnia, & invenies omnia.
In quo cupidinem, & invenies requiem, ut idem Author
l. 3. c. 32. ait.

Quarta est, *Afflictio torquens*, sive à DEO probante, sive
à Dæmonie insidiante, sive ab homine persequente inimico
occurre 1. Omnia accipiendo & aspiciendo ut beneficia spe-
cialia, ut argumenta, quibus de profectu tuo in Virtute fac-
periculum. Cogita, afflictiones esse similes imaginibus de-
plicatis ex una parte DEUM, ex altera Dæmonem referen-
bus, quas, à quo latere aspicias, non parum refert, ad vanis
in te affectus conciliandos. 2. Da operam, ut te sincerè
detis, quia sic omnem te affligentem inter Amicos potius &
Benefactores, quam inimicos numerabis, quia in hoste tua
persequendo te juvat. 3. Stude crescere in amore DEI, &
incipies fitire tribulationes, & si quis calicem ijs referat
offerat, gaudebis potius, & gésque gratias, quam tristitia
accipies.

Punctum III:

Perpende, quanto studio hanc quætere debetas pacem. I
Quia alioqui Christus tecum non habitabit, cum in pace fe-
stus sit locus ejus. Psal. 75.

2. Quia nihil a quæ necessarium utilè quæ est ad spiritua-
les divitias Virtutum, meritorumque cælestium augenda
cum bellorum tempore pauci dite sunt.

j. Qu

3. Quia si pace civili nihil hominibus opatus, jucun-
dusque accidit, multò majorem meritò lætitiam & volu-
tatem à pace interna animi sperare licebit; certè si gaudium
in hoc Mundo, hoc utique possidet puri (& quieti) cordis
somo, & si alicubi est tribulatio & angustia, hoc melius no-
rit mala conscientia, inquit Thomas de Kemp. l. 2. c. 4.

Pro III. Die.

M E D I T A T I O III.

DE S P E R E L I G I O S I , V E L
S A C E R D O T I S .

Punctum I.

Considera I. Diabolum duobus potissimum modis impe-
dire Religiosos, ne magna aggrediantur opera ad suam,
proximique salutem promovandam, scilicet pusillanimitate
et timore, illà conatur efficere, ut se non posse magna arbitren-
tur operari; hoc verò efficere studet, ut non velint aggredi,
et posse se non diffidant.

Considera II. Contra geminam hanc tentationem Reli-
giose aut Sacerdoti velut tutissimum scutum spem Apostoli-
cum offerri, quæ in duobus potissimum capitibus consistit,
videlicet, ut certò sibi persuadeant, DEUM copiosa illis au-
talia ad omnes statui ac vocationi ipsorum convenientes
unctiones largitur, & amplissimam præterea pro mini-
mo etiam labore mercedem oblaturum; his enim duobus ini-
cijs haud difficuler ab omni pusillanimitate tædiisque li-
berabitur.

Considera III. An non & tu hactenus suprà dicta duo im-
pedimenta senseris, in tuæ alienæque salutis ac perfectionis
studio promovendo, & quomodo deinceps ea per spem Apo-
stolicam paulò antè explicatam removere velis. Colloqui-
um ad SS. Patronos.

Punctum II.

Considera I. Quantos fructus polliceri sibi possit Reli-
giose, vel Sacerdos, si firmam de gratia vocationis, præ-
dictioque sibi promisso spem conceperit; Eos breviter DEUS
ipse